

N:o 173.

Af herr **P. Sahlström**, om anvisande af ett reservationsanslag för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark i Vermlands län.

Den pågående öfverafverkningen å landets skogar påkallar otvifvelaktigt från statens sida fortsatta åtgärder i den riktning, Riksdagen redan ansett nyttig, eller genom inköp af skogbärande och till skogsbörd tjenlig mark till kronoskogarnes utvidgande. Sådana inköp hafva också skett under senare åren till ganska betydlig omfattning i skilda län, hufvudsakligast de sydligaste, men äfven i landets mellersta delar och i trakter, der sparade enskilda skogar förr gjorde sådant mindre behöfligt, visar sig numera, sedan uthuggningen bedrifvits i betydlig skala, nödvändigheten af kronoskogarnes förökande.

Inom få provinser hafva dessa afverkningar under de senare årtiondena företagits i den utsträckning som i Vermland, hvarföre, då kronoskogarne der ej upptaga mer än omkring 3,2 procent af hela länets skogsareal och uteslutande genom deras vidmagthållande ej kunde vinnas mycket, inköp af ytterligare skogsmark för statens räkning högeligen påkallas samt torde, särskildt i länets norra delar, dylik mark af god växtlighet och med lofvande ungsogar kunna förvärfvas till billigt pris.

De penningemedel, som för sådana inköp i hela landet äro ställda till Kongl. Maj:ts förfogande, för innevarande år uppgående till omkring 200,000 kronor, befinnas otillräckliga för ändamålet, helst som till följd af de tryckta konjunkturerna jordvärdet nedgått i högst väsentlig grad och härigenom yppar sig ett gynnsamt tillfälle för staten att på en gång till billigt pris förvärfva skogsegendom, hvilket ej bör lemnas obegagnadt.

Af dessa anledningar hemställer jag,

att Riksdagen ville för år 1888 ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett reservationsanslag af 300,000 kronor för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark i Vermlands län.

Stockholm den 28 januari 1887.

P. Sahlström.

N:o 174.

Af herr **P. Sahlström** m. fl., *om förhöjning i anslaget till bidrag för anläggning af nya och förbättring eller omläggning af mindre goda vägar.*

Åtskilliga länsstyrelser hafva uti underdåniga framställningar inför Kongl. Maj:t framhållit nödvändigheten af, att det anslag, som Riksdagen ställer till Kongl. Maj:ts disposition för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af gamla vägar, måtte för år 1888 varda höjdt från sitt nuvarande belopp 500,000 kronor till en million kronor. Kongl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, till hvilken Kongl. Maj:t remitterat desss framställningar, har ock på anförda skäl och efter en fullständig utredning, hemställt om aflåtande till Riksdagen af nådig proposition derom, att sistnämnda summa måtte för ändamålet anvisas. Kongl. Maj:t har emellertid under antagande bland annat deraf, att möjlighet derigenom skulle kunna beredas för påbörjandet af de viktigaste företag, som för närvarande äro ifrågasatta att utföras, endast ansett sig kunna så till vida tillmötesgå de gjorda framställningarne samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens hemställan, genom äskandet af ett anslag för år 1888 af 600,000 kronor till vägfonden.

Utan tvifvel torde, om de vägföretag, för hvilka statsbidrag till utförandet begärts, sönderdelas i flera mindre, i likhet med hvad tillförene understundom egt rum, ett större antal af dessa kunna hugnas med anslag, men utom det att man med skäl torde kunna påstå att